

[Rosing.]

udvalg vedrørende kommunalforvaltningen. Redegørelsen indeholder stort set principielle betragtninger om, hvorvidt man på det daværende tidspunkt kunne anbefale indførelse af direkte beskatning i Grønland. Udvalget kunne ikke anbefale det af vægtige grunde, som jeg på grund af den korte tid, jeg har til rådighed, ikke kan tage med. Udvalget fandt det principielt ønskeligt, at beskatningen i Grønland måtte omfatte alle i Grønland boende personer og alle hjemmehørende virksomheder, hvilket ikke var muligt dengang.

Grønlandsudvalget af 1960 fulgte skatteudvalgets henstilling og foreslog dermed ikke indførelse af direkte skatter i Grønland. Men i skatteudvalgets redegørelse står der følgende udtalelse:

„Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at den hastige udvikling i Grønland vil medføre, at hele spørgsmålet kan tages under fornyet overvejelse efter en kortere årrække.“

Efter at Grønlandsudvalget af 1960s forslag om en lønnings- og økonomisk ordning er gennemført, er det nu almindeligt bekendt, at flere og flere grønlandere ønsker indførelse af ligelønsordning i Grønland for grønlandere såvel som danskere. I forbindelse hermed er der efterhånden af større kredse blandt befolkningen udtrykt ønske om indførelse af direkte beskatning, som måtte være den eneste mulighed for løsning af ligelønskravet.

Hvad enten man er tilhænger af dette krav eller ikke, og hvad enten direkte beskatning bliver indført om ganske få år eller om ti år, finder jeg det meget nyttigt for hele spørgsmålet, at skatteudvalget for Grønland genoptager arbejdet så tidligt, som det er gør ligt, og afgiver en betænkning, når arbejdet endeligt er færdigt.

I betænkningen måtte for hver beskatningsform bl. a. stå konkrete og realistiske tal om, hvor meget en beskatningsform administrativt, personale- og bygningsmæssigt m. v. ville koste, og hvor stort provenu i forhold til samtlige administrationsudgifter man kunne regne med, samt hvilke beskatningsformer der befolkningsmæssigt og af andre hensyn måtte være mest tilrådelige.

Da et sådant udvalgsarbejde ikke kan forventes udført i løbet af ganske kort tid,

og da den grønlandske befolkning, de grønlandske kommuner, Grønlands landsråd og i det hele taget samtlige grønlandsk interesserede efter min mening har krav på at få klar besked om dette spørgsmål, finder jeg det vigtigt, at den højtærede minister besvarer spørgsmålet.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Jeg kan i det store og hele bekræfte det ærede medlems redegørelse for handlingsforløbet, for så vidt angår landsrådets tidligere fremsatte ønske om at undersøge spørgsmålet vedrørende de praktiske muligheder for beskatning i Grønland og navnlig virkningerne heraf.

Det af det ærede medlem omtalte udvalg var alene et teknisk udvalg, der blev nedsat i 1957, et udvalg, der siden har foretaget en meget grundig undersøgelse af en række forskellige skatteformer, ikke alene af direkte, men også af indirekte skat og af problemerne vedrørende ejendomsbeskatningen. Det er et arbejde, der har været meget kompliceret, og det har ikke bragt noget endeligt resultat ud over den af det ærede medlem omtalte redegørelse, der blev afgivet til Grønlandsudvalget af 1960 i efteråret 1962, en redegørelse, der var en del af baggrunden for udvalgets indstilling om skatteproblemet.

Den stilling, Grønlandsudvalget tog, gik ud på, at man ikke kunne anbefale en umiddelbar indførelse af personlige skatter i Grønland. Men man pegede på, at det ville være uden betydning for indkomstmottageren, der jo i givet fald måtte have en kompensation, og at det derfor ville betyde, at man tog med den ene hånd og gav med den anden — for at citere betænkningens ordlyd.

Dermed er der dog ikke taget endelig og principiel stilling til problemet. Det fremgår af Grønlandsudvalget af 1960s betænkning, hvori det siges, at udvalget ikke har taget afstand fra, at beskatningen i Grønland udvides, det vil sige ud over den indirekte beskatningsform, der allerede findes. Man finder tværtimod, at en sådan udvikling er naturlig, efterhånden som indkomstniveauet hæves. Det vil tillige være en forudsætning for senere at udvide det kommunale selvstyre. Selv om udvalgsarbejdet ligger stille, har spørgsmålet altså